

Duetoft (CD):

Jeg vil godt bede fru Annette Just gå hjem og læse Romtraktaten og læse Den Europæiske Fælles Akt. Der er intet nyt i Unionstraktaten i forhold til de formål, der lå både i den oprindelige Romtraktat og i Fællesakten. I begge tilfælde var det et klart skridt på vej frem mod et tættere politisk samarbejde, og det er det, der ligger i unionstraktaten. Jeg vil godt bede fru Annette Just om at læse disse ting og lige skimme dem, inden hun kommer op til sin ordførertale her. For det er da i al fald en fejlslutning af rang.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Man skal høre meget, før ørerne falder af. Når hr. Duetoft overhovedet, jeg er lige ved at sige tør komme op og spørge, om jeg har læst Romtraktaten, og om jeg har læst Maastricht-papireret, så tror jeg egentlig, at hr. Duetoft godt ved, at han er lidt for langt ude.

Hr. Duetoft ved nemlig lige så godt som jeg, at vi hele tiden har sagt, at vi ikke vil gå det skridt videre, som hedder, at strukturforanstaltningerne skal stige med 58 pct., at de interne politikker skal stige med 72 pct., og at de eksisterende politikker skal stige med en stigningsgrad på 75 pct. Det er de ting, det økonomiske i det, som vi hele tiden har sagt at vi ikke vil være med til, og derfor vil vi ikke være med til, at der skal være kvalificeret flertal på disse områder. Vi må have steder, hvor vi stadig væk har enstemmighed. Det har vi skrevet og sagt så mange gange, at jeg tror, det må bero på, at hr. Duetoft har været en lille smule – må jeg bruge et fremmedord – absent-minded på det her punkt.

Charlotte Antonsen (V):

Europa er under forandring. Inden for de sidste år har vi set Berlinmuren falde, vi har set Sovjetunionens opløsning, og vi har set fremvæksten af nye demokratier i central- og østeuropæiske lande.

EF-samarbejdet kan ikke sidde denne udvikling overhørig. Derfor skal samarbejdet styrkes og udvides, så Vesteuropa kan løse de opgaver, som den historiske udvikling stiller os over for.

Der er mange gode grunde til, at Venstre siger ja til traktaten om Den Europæiske Union. Samarbejdet går på en række områder videre end det samarbejde, vi kender i dag, og der er også tale om et samarbejde, som mange lande, der står udenfor, ønsker at deltage i.

De nordiske lande er på vej ind i EF-samarbejdet. Foreløbig har Sverige og Finland meddelt, at de ønsker optagelse på den ny traktats grundlag. Norge overvejer endnu, men meget tyder på, at også Norge i den nærmeste fremtid vil søge om optagelse, og det ikke mindst på baggrund af de udenrigs- og sikkerhedspolitiske perspektiver i det udvidede EF-samarbejde.

De nye demokratier i Central- og Østeuropa ønsker også at blive omfattet af det europæiske samarbejde. EF har allerede lavet associeringsaftaler med Polen, Tjekkoslaviet og Ungarn, ligesom EF har indgået samarbejdsaftaler med de baltiske lande, der senere kan føre til associering og medlemskab af det europæiske samarbejde.

Indflydelse er helt centralt, når man skal overveje fordele og ulemper ved Den Europæiske Union. Der er ingen tvivl om, at fordelene vejer tungest for et lille land som Danmark; vi får medindflydelse på vores egen situation, som vi ikke ville få i et Europa, hvor de enkelte lande gør, hvad der passer dem bedst. Det helt centrale spørgsmål for Danmark er, om vi ønsker at være med i det fortsatte europæiske samarbejde, eller om vi vil isolere os.

Unionstraktaten er et godt udgangspunkt for en videreudvikling af det europæiske samarbejde, både hvad angår formaliseringen af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, og hvad angår videreudviklingen af det økonomiske samarbejde. Vesteuropa er efter Sovjetunionens sammenbrud den eneste politiske kraft, der kan ansprende til en fredelig løsning på de etniske problemer og på de store økonomiske problemer, der er fulgt i kølvandet på de østeuropæiske folkeslags opgør med socialismen.

Vi har et ansvar for, at vore østeuropæiske naboer hjælpes i deres udvikling frem mod en stabil demokratisk styreform. Vi har et ansvar for, at modsætningerne i Jugoslavien ikke eskaleres yderligere med forfærdelige menneskelige tragedier til følge. Vi har også et ansvar for at sikre, at tidligere tiders europæiske na-